

je imela prozorna zlata krila, ki so segala od vzhoda do zahoda. Ime ji je dal Poezija in jo je poslal na zemljo majčinemu sinu.

Poezija je stopila pred sina, dotaknila se njegovega srca in je ostala pri njem. On pa je postal pesnik, in mislim, da je bil srečen in bogat, kajti čula sem, da je mnogim dal od svoje sreče in bogastva.

Na nebeški trati pa je odslej sedela mamka s tihim smehljajem na obrazu, igrala se je z angelci in jim pletla vence iz zlatih zvezd.

Fran Koš:

Pastirjeve sanje.

*V rebri pasejo še ovce,
ena črna, iri so bele.
Mladi Jure pod kostanjem
piska pesmi jim vesele.*

*V gozdu ga je čula vila,
mila vila Čudoznalca.
In naenkrat zlata bila
Juretooa je piščajka.*

*jure piska. Čudoita
pesem lije D gozd in trate,
pesem čista in mogočna,
kot bi pele orgle zlaie.*

*Z doma Jure se napoti,
tujcem sooje pesmi nosi.
Vsepoosod slaoi ga ljudstvo,
kupe mu cekinon Irosi.*

*Jure bogataš se vrača
z zlatom, s SDIIO na vozoDih,
stavi hiše, stavi hleve,
tisoč je ovác njegooih. —" t*

*V rebri bil zadremal Jure, ' '
ose to bile šo le sanje.
Prebudi se in smeji se:
— Sanje, kdo bi dal kaj žanje!*

*V rebri pasejo se ovce,
ena črna, tri so bele.
Mladi Jure pod kostanjem
piska pesmi jim nesele.*